

Takové protivné děti

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, přátelé a hosté vítám Vás na těchto bohoslužbách, dnešní den je vzpomínkou na zesnulou sestru Evu Nedvědovou, všechny Vás vítám slovy apoštolskými: *Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen*

Introit (Žalm 119, 103-105)

103 *Jak lahodnou chuť má, co ty říkáš! Sladší, než med je to pro má ústa.*

104 *Z tvých ustanovení jsem nabyl rozumnosti, proto nenávidím každou stezku klamu.*

105 *Světlem pro mé nohy je tvé slovo, osvětluje moji stezku.*

Píseň: EZ 252 - Čeká mne den, a když tě potkám, Pane

Modlitba

Hospodine, děkujeme Ti za to, že Ty jsi přemostil onu propast, která nás, hříšné, dělila od Tvého odpočinutí, že Tys ji přemostil tím, žes k nám poslal svého jediného Syna. Děkujeme Ti za to, žes přišel a stále přicházíš mezi nás. Nemusel jsi, ale přišel jsi, z Lásky k Otci a z Lásky k nám. A toužíš nám zjevit Otce a chceš nám dát odpočinutí. Toužíme stát se maličkými, abychom Tvé odpočinutí uměli přijmout. Ale ještě nám v tom tolik věcí překáží... Tolik pýchy, sebejistoty, neposlušnosti a pohodlnosti máme ve svém srdci, a tak málo místa pro Tebe... Prosíme, Tě, pomoz nám svým Svatým Duchem vyčistit náš život i naše srdce, abys do něj mohl vstoupit a přebývat s námi a my s Tebou. Na Tebe očekáváme, prosíme, osvět' naše srdce Boží milostí a rozniť je Boží Láskou. Buď vůle Tvá a přijď Tvé království. Amen.

I. Čtení (1 Kronická 28, 10-17)

10 *I dobrořečil David Hospodinu před zraky celého shromáždění. Řekl: „Požehnán jsi, Hospodine, Bože Izraele, našeho otce, od věků až na věky.*

11 *Hospodine, tvá je velikost a bohatýrská síla, skvělost, stálost a velebnost, všechno, co je na nebi a na zemi, je tvé. Hospodine, tvé je království, ty jsi vyvýšen nade vším jako hlava.*

12 *Bohatství a sláva pocházejí od tebe, ty panuješ nade vším, máš v rukou moc a bohatýrskou sílu, vyvýšení a utvrzení všeho je v tvých rukou.*

13 *Nyní, Bože náš, vzdáváme ti chválu a oslavujeme tvé skvělé jméno.*

14 *Vždyť co jsem já a co je můj lid, že máme možnost takto přinášet dobrovolné dary? Od tebe pochází všechno. Dáváme ti, co jsme přijali z tvých rukou.*

15 *My jsme před tebou jen hosté a příchozí jako všichni naši otcové. Naše dny na zemi jsou jako stín a naděje není.*

16 *Hospodine, Bože náš, všechno toto množství, jež jsme připravili, abychom vybudovali dům tobě, tvému svatému jménu, pochází z tvé ruky. Tobě patří všechno.*

17 *Poznal jsem, můj Bože, že ty zkoumáš srdce a že máš zalíbení v přímosti. Přinesl jsem všechny tyto dobrovolné dary z přímého srdce. A nyní vidím, jak radostně ti přináší dobrovolné dary tvůj lid, který je zde.*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (Ježíšův zápas) 16. lekce

Dneska budeme zápasit: přetlačování rukou, koníčky s míčem, šach

Píseň: EZ 297 - Děkujem ti, Pane Bože

Píseň: EZ 303 - Moudrosti poklad z nebe je slovo Boží nám

Kázání (Mt 11,16-19)

16 Čemu připodobním toto pokolení? Je jako děti, které sedí na tržišti a pokřikují na své druhy:

17 ‚Hráli jsme vám, a vy jste netancovali; naříkali jsme, a vy jste nelomili rukama.‘

18 Přišel Jan, nejedl a nepil – a říkají: ‚Je posedlý.‘

19 Přišel Syn člověka, jí a pije – a říkají: ‚Hle, milovník hodů a pitek, přítel celníků a hříšníků!‘ Ale moudrost je ospravedlněna svými skutky.“

Bratři a sestry, milí přátelé a hosté.

Evangelista Matouš před nás přivádí jak Ježíše, tak Jana Křtitele a lidé jsou plní nespokojenosti. Ve svých reakcích jsou tak **dětinští!** Protože ani Ježíš ani Jan – nevyhovují jejich **požadavkům a kritériím**. Oba způsobují, že se lidé cítí nepříjemně a zneklidněně, a tak je oba bez přemýšlení odmítají. Ve skutečnosti jsou jako trucovité děti, které odmítají pozvání zapojit se do jakékoliv způsobu rozhovoru, který je jim nabízen.

Nechtějí být na svatbě (tancovat při veselé hudbě), nemají zájem o poslední rozloučení (bít se v prsa při žalozpěvech). Nechtěli slyšet ani drsné tóny kázání asketického Jana Křtitele (podle něhož přichází království Boží jako oheň hněvu), ani milosrdné a nadějeplné tóny v slovech Ježíše, pro něhož je království Boží jako otcovský dům, v němž zbloudilého syna vítá veselá hudba a velkorysá otcovská náruč.

Řekneme jenom **bohužel** – protože jednoho ani druhého nepřijali ti, kteří sami nebyli ani horcí ani studení, byli vlažní – a ty sám Bůh vyvrhuje z úst. Bůh opovrhuje vlažnou opatrností a více si cení nezákladné bezprostřednosti těch, kteří se odváží zapojit se do tance nebo nařikání s druhými.

Toto dnešní podobenství je o Janovi a o Synu člověka, ale také o nás posluchačích. Podobenství je zvláštní tím, že mluví o nějakých dětech, které se hráli na tržišti, nebo alespoň si tam chtěli hrát. Někdo však tu hru pokazil.

Ocitáme se uprostřed hádky dětí, od nichž nelze čekat, že by nám situaci vysvětlily. Jsme ponechání na pospas dohadům, kdo co vlastně chtěl a kdo co komu vyčítá. Je možné celý příběh chápat tak, že jedna skupina si chtěla hrát na pohřeb a druhá na svatbu: nyní se hádají, protože si navzájem zhatily své představy. Právě tak je však možné, že ty děti vyčítají druhým – nikoli druhé skupině dětí, nýbrž těm ostatním na trhu – že si s nimi nehráli.

Vyčítají trhovcům: hráli jsme na flétnu, a vy, místo abyste si s námi hráli na svatbu, tak jste prodávali svou mrkev a jiné produkty; naříkali jsme, a vy jste se nepřipojili ke hře na pohřeb. Každopádně: ať už si vyčítají navzájem nebo vyčítají dospělým, jsou tyto **děti protivné**, protože si chtěly hrát, každé mělo nějakou představu – a kdosi jim nepřistoupil na jejich hru.

Ježíš říká: tato generace – vy – jste jako ty děti, které nevědí, co chtějí. Přišel Jan Křtitel a vy jste mu hráli na flétnu; chtěli jste, aby nebyl tak vážný, aby to, co říkal, nebylo tak vážné a přísné; aby tolik **nekritizoval** a tolik se **nepostil**. Chtěli jste, aby tancoval podle vás. A on vám netancoval, jak jste pískali. Proto o něm říkáte, že je to fanatic.

Přišel Ježíš – a vadí vám, že chodí po hostinách, netváří se dostatečně zachmuřeně, nehrozí hříšníkům peklem a nenaříká nad dnešní morálkou. Také netancuje, jak zpíváte. Chcete truchlit nad úpadkem mravů a Ježíš netruchlí. A tak jej odbudete jako jedlíka a pijana. Problém je však ve vás, nikoli v Janu Křtiteli nebo v Ježíši.

Ježíš s Janem jsou sice odlišní, ale navzájem si porozumí. **Boží moudrost** je ospravedlněna svými skutky a Boží moudrost ví, co dělá a proč poslala oba. Ale vy nejste schopni přijmout ani jednoho. Jste neoslovitelní

Židovské náboženské myšlení má jeden pozoruhodný rys: Ježíš a Jan Křtitel mají podobnou úlohu – ukazovali království Boží takříkajíc z obou stran, z dvojí perspektivy. Po Janově smrti je však už zjevné, že v Ježíšovi samotném „*přebývá všechna plnost*“ **Boží pravdy**. Snad proto také v jeho kázání i činnosti nacházíme tolik paradoxů: podobenství o milosrdném Bohu i líčení krvavé pomsty uraženého krále, půst na poušti i přehojnost vína v Káni, velkorysost k hříšníkům i hněvivé vyhnání prodavačů z chrámu.

Bratři a sestry,

Možná, že jsme Ježíšovi učedníci, ale zapomněli jsme na to, že my nejsme Ježíš, že my nedisponujeme plností pravdy, že jsme nanejvýš na Ježíšově cestě pravdy – a že i my tudíž potřebujeme navzájem **dialogickou souhru**. Že jednota církve nemá být jednotou uniformní a totalitní, ani ideologickou, nýbrž jednotou živou, jak učil apoštol Pavel: *oko nemůže nahradit ucho a ruka nemůže říci noze: nepotřebuji tě v tvé odlišnosti.*

Jádro dnešního evangelia je vysloveno v poslední větě: „*Moudrost se ospravedlňuje svými skutky.*“ A právě Ježíš je ztělesněním Boží Moudrosti. On nepotřebuje ospravedlnění od nikoho jiného. Mluví za něj ovoce jeho života, které se projevuje ve všem, co říká a koná. Totéž může platit také pro každého z nás.

Jak moudré bylo, když Jan Křtitel volal pobloudilé lidi k **pokání**, že nakonec se ukazuje, jak moudré a nadějně bylo Ježíšovo **kázání** a jak důležité bylo jeho dílo **milosrdenství** a **smíření**. Slyšíme z těchto slov i výzvu, abychom byli velmi obezřetní vůči pomluvám, abychom obraceli zřetel k jádru věci a zkoumali, kde a jaká moudrost se skutečně nachází. Či nikoliv.

Učme se i my kráčet s **odvahou lásky** a **pokorou**: vlastní silou a vlastní moudrostí jednotu nenastolíme. **Pozorně vnímejme a moudře přijímejme Boží slovo**, vyjadřující se rovněž ve znameních doby – můžeme také přispět k růstu a budování Království Boží.

Tím naléhavější je však **úkol pěstovat ctnost a vzájemného naslouchání** a pečovat o ducha vzájemné úcty, porozumění a bratrství už nyní a zde. A nezapomeňme: čím poctivěji budeme usilovat o naši jednotu s Kristem, tím více se také budeme – už tím samotným – přibližovat jedni k druhým. Amen

Modlitba

Pane Ježíši Kriste, ty oslovuješ každého, chceš s námi být. Ať tě přes vlastní harampádí, které máme v srdci i v hlavě pouštíme dál, abys nám dal sílu a ochotu mluvit s těmi, kteří jsou nafoukaní, zlomyslní, přezíraví, právem nenávidění. Myslíme taky na všechny odstrčené, osamělé, dej nám odvalu je oslovit. Amen.

Ticho – 30 sekund

Vzpomínka na sestru Evu Nedvědovou

Slovo o sestře: R. Jancyková

Modlitba: M. Bánoci

Všemohoucí Bože, zbořils v Kristu žalář smrti, aby mohlo být zjevné všem lkajícím, kdo je tady Pánem a komu náleží poslední slovo nade vším. Myslíme teď na všechny, které zahlcuje žal nad odchodem těch, jež milovali, zvláště na rodinu po pozůstalé Evě Nedvědové. Vyprošujeme jim od tebe požehnání, aby přes spuštěnou oponu smrti směli vírou prohlédnout až k slavnému Kristovu vítězství a k životu věčnému. Vyprošujeme jim, aby uprostřed své bezmoci každý den okoušeli neskonalou moc a pomoc věrného Pána.

„Do tvých rukou, svatý Bože, odevzdáváme naši sestru Evu Nedvědovou. V tomto životě jsi ji zahrnul svojí něžnou láskou. Nyní si ji pozval, aby vstoupila do věčného pokoje. Uvítej ji ve svém království, kde nebude více trápení ani pláč ani bolest, ale kde bude užívat plnost pokoje a radost v tvé přítomnosti na věky věků.“

Pane, naplň svět svým pokojem. Amen

Minuta ticha...

Žalm 85, 5: Navrať se k nám, Bože, naše spáso, učiň konec svému rozlícení!

Píseň: EZ 299 - Chválu, díky všichni vzdejme Pánu, on je cestou

Ohlášky

Přímlovná modlitba

- Z knihy modliteb

Pane, svěřujeme ti v tichosti své osobní modlitby...

Vyslyš nás, prosíme, skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu.

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Slůvko dětí – písně Svita 120 – Jednou budem dál

Píseň: EZ 319 - Shromáždil člověk prý moudrosti své poklad

Posláni (Mt 11,28-30)

„Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží.“

Požehnání (Žalm 121,5-8)

Boží dobrota ať vás posiluje,

Kristová láska ať vás povzbuzuje,

Svatý Duch ať vás posvěcuje.

Milost ať vás provází od východu slunce až do jeho západu, nyní i vždycky. Amen.

Píseň: EZ 399 - Učiň mě, Pane, nástrojem